

nál pl. a hosszában történő felírás a helyesebb, a 3 cm-es és vastagabb könyveknél már keresztbe írhatnók az aranybetűket/. Ha a könyv magassága 20 cm., akkor pl. az aranybetűknek a felülről számított 4-5 cm-re kellene elhelyezkedniük. Az évfolyamot az alulról számított 7-8 cm-re, a kötetszámot pedig ez alatt 1 cm-re tüntethetnők fel.

Ha a könyv magassága meghaladja a 30 cm-t, és legalább 3-4 cm. vastag, akkor a címet felülről számítva ennyi és ennyi cm-re kellene fel-tüntetniük stb. Főlegesennek tartom részletekbe bocsátkozni, a szabványalkotás szakemberek dolga lenne. Ugy gondolom, hogy a részletes szabványok kidolgozását a Szabványügyi Hivatal végezhetné el megfelelő szakemberek bevonásával.

Ugyanakkor a használható betűtipusokat is meg kellene szabnunk. Ne történhessék meg az a lehetetlen helyzet, hogy 14 azonos tárgyú kötet-nél nem találunk két azonos betűtipust.

Arra is kötelezni kellene a könyvkötőket, hogy már tanuló-korukban legalább oroszul és németül tanuljanak meg olvasni. Abszurdum, hogy az egyik kiváló győri könyvkötő a Strassenverkehr című folyóirat címét S t r a b e n v e r k e h r -nek olvasta, és aranyozta.

Szabvány bevezetése esetén összetartozó könyveink és folyóirataink bekötése egyforma lenne, nemcsak akkor, ha egy évben adunk azonos tár-gyú és nagyságu könyveket köttetni, hanem akkor is, ha folyamatosan év-ről-évre köttetjük be az egyes évfolyamokat.

Bekötött könyveink és folyóirataink egységesek, sokkal mutatósab-bak és szebbek lennének, mint ma!

dr.Módi Mihály

+ + +

HOZZÁSZÓLÁS dr.GYÖRE PÁL "A KUTATÁSI JELENTÉSEK DOKUMENTÁCIÓJA"

CIMŰ CIKKÉHEZ[†]

001.891:002

Dr.Györe Pál cikkében számos értékes és megszívlelendő gondolatot vet fel. Egyetértek a probléma széleskörű felvetésével, aggodalmam csupán az, megvannak-e a lehetőségek a megoldásra. Kissé félek a maxi-mális követelményektől, s Györe Pál maximális programot ad. Véleményem szerint először oldjuk meg a magyar nyelvű és hozzáférhető kutatási jelentések, disszertációk dokumentációját, azután próbálkozzunk azzal a kérdéssel, hogy mi a titkos anyag, elévül-e ez a titkosság idővel stb.

[†]/Megjelent: MKT, 1960. 5.sz. p.27-40./

A fenti cikkhez kapcsolódóan röviden ismertetni szeretném, hogyan oldottuk meg a Papiripari Kutatóintézetben az intézeti beszámoló jelentések nyilvántartását.

A könyvtárban tárol valamennyi intézeti beszámoló jelentés untámpéldánya, amelyre rávezettük, hogy a jelentés hány példányban készült, ezeket kik kapták. E jelentések külön gyűjteményt alkotnak a külföldi utibeszámolókkal, külföldről kapott kézirat jellegű dokumentációkkal együtt. Ezekről a jelentésekről az egyéb könyvtári anyagoktól elkülönített, betűrendes-, decimális és időrendi katalógusunk van. Az időrendi katalógusnak különösen az elmúlt években volt jelentősége, amikor egy-egy téma hosszabb ideig volt aktuális, és arról az egyes beszámolási időszakokban - esetleg éveken át - több jelentés is készült. Ma csak a téma befejezésekor adnak a kutatók jelentést.

Ha azután valamely munka nyomtatásban is megjelenik - akár a szaklapban, akár intézeti kiadványként -, akkor a különlenyomat vagy kiadvány természetesen könyvtári anyagot alkot, s mint ilyen kerül feldolgozásra. Folyóíratcikket is a szokásos módon, dokumentációs kartonon dolgozunk fel.

A KGST keretén belül a papiripari kutatóintézetek munkájának széleskörű összehangolása van folyamatban; ez természetesen felöleli a kölcsönös tájékoztatást, a beszámoló jelentések kivonatának vagy szükség esetén a teljes jelentésnek a kölcsönös megküldését is.

A fenti problémák úgy oldhatók meg, ha a legteljesebb összhang uralkodik az egyes munkaterületek között - mint pl. intézeti adminisztráció - kiadványszerkesztés - külföldi kapcsolatok - könyvtár -, vagyis jó szervezéssel. Minden műszaki jellegű, nem titkos anyagnak a könyvtárba kerüléséről természetesen az intézmény vezetőjének kell gondoskodnia.

Kalmár Vera

+ + +

KÖNYVKIÁLLÍTÁS

021.7:027.6

AZ ÉPÍTŐANYAGIPARI KÖZPONTI KUTATÓ INTÉZET műszaki könyvtárában 1960. szeptember 12-én és 13-án könyvkiállítást rendeztünk. Bemutattuk műszaki dolgozóinknak az Intézet profiljába vágó, legújabban megjelent műszaki könyveket.

Intézetünk sajátossága, hogy több tagozat egymástól és a központtól igen távol esik, de maga a központ is messze van a könyvbeszerzési helyektől. Ezért a könyvrendelés néha nagyon körülményes. A megtekintésre beküldött könyveket el kell juttatni a távoli részlegekhez.